

EDINOST
Izdanje po trikrat na teden v šestih iz-
dankah ob torkih, četrtekih
in sobotah. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
uri večer. — Obojno izdanje stane:
za eno leto . . . 1.—, taven avstrijske 1.50
za tri mesece . . . 3.— . . . 4.50
za pol leta . . . 6.— . . . 8.—
za vsa leta . . . 12.— . . . 18.—
Naročnik je plačevati naprej za enoletno
brez priloge naročnine se sprava se
ozira.
Poslanišče številke se dobivajo v pre-
dajalnicih tobaka v Trstu po 3 avt.,
taven Trsta po 4 avt.

EDINOST

Oglas se računa po tarifu v petiti; za
naslove s debelimi črkami se plačajo
prestop, kolikor obsega navadnih vsi ti;
Poslana, esmrtnice in javno zahvale, i
mači oglasit itd. se računajo po pogodbi

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu
alica Caserma št. 13. Vse pismo mora
biti frankovano, ker ne frankovana se
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase spre-
jema upravnništvo alica Molino pic-
colo hit. 3. II. nadst. Naročnino in oglase
je plačevati loco Trst. Odprto reklama-
cije se preste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

"Edinost je moč".

Kar velja njim, mora veljati tudi nam!!

Minole nedelje so imeli v Romanse, doli v
avstrijski Furlaniji, shod volilcev. Na tem shodu
je poročal državni poslanec Adam Zanetti o
svojem „delovanju“ v parlamentu dunajskem. V zad-
njih časih smo že čuli in pa čitali že toliko poročil
poslancev vseh strank o njih „delovanju“ v drž.
zboru, ali prav za prav o vzrokih, zakaj niso mo-
gli delovati, da bi nas poročilo gospoda Zanettija
ne zanimalo ni najmanj, ako bi ta gospod ne
imel na sebi bkratu dveh lastnosti, katere je v
resnici le teško spraviti v soglasje.

Gospod Zanetti je namreč člen italijanskega
kluba in — duhovnik!! Nimamo vzreka, da ne bi
bili uverjeni, da je gospod Zanetti veren duhovnik
in udan dolžnostim svojega stanu. In vendar je
sedel v jedni in isti skupini z gospodo Mauroner
in družba, ki v brzojavkah proslavljajo združeno
novo Italijo, ono Italijo, ki je navstala na škodo
sv. Stolici v Rimu, ki stoji v bojni poziciji proti
poglavarju iste cerkve, katere zvesti svečenik in
služabnik je brezdomno tudi gospod Zanetti.

To ravno nas je zanimalo, kako gospod Za-
netti opraviči svoje pripadništvo k parlamentarni
skupini, katere ogromna večina je notorično v tes-
nem dušnem sorodstvu z liberalnimi načeli in fra-
mazonskimi nazori izvestnih krogov v Italiji.

In v resnici je bil glavni del govora gosp.
Zanettija posvečen v zagovor pripadništva njego-
vega k italijanskemu klubu. Mož je gotovo občutil
intenzivno, da se nahaja v nekem čudnem razmerju,
in je po takem čutil potrebo, da se opraviči.

Mi nimamo sicer natančnega poročila, ampak
le kratko poročilo v „Piccolu“. No, jedro je tu in
to nam zadošča.

Gosp. poslanec Zanetti je menil, da to je
povsem naravno, da so tudi trojica ital. duhovnikov-
poslancev člani italijanskega kluba, kajti razlike
v menenju o verskih stvareh ne morejo biti
vzrok, da ne bi ukupno pojavljali ljubezni

do domovine. Kakor slovanski in nemški, tako tudi
italijanski duhovniki niso bastardi, ampak so sinovi
jednega najbolj prosvitljenih narodov. Dolžnost jim
je bila torej, da so se združili v jedni in isti
skupini o obrambo ukupnih interesov!!

Tako gospod Zanetti. Mi bi temu gospoda
sicer prigovarjali lahko marikaj. Načelo je lepo,
ki je je zagovarjal g. Zanetti lepimi besedami;
prav je imel, da tudi duhovniku je dolžnost bran-
iti ukupne interese svojega naroda. Ali mi bi
vprašali lahko gospoda poslanca, da-li je dolžnost
duhovniku — še več: da-li je združljivo svetim po-
klicem duhovnika, da se s pripadanjem k tej ali
oni parlamentarni skupini identifikuje z neletimi
krivicami, z gažanjem vsakega prava, krutim na-
silstvom, zanikanjem človeškega in krščanskega ču-
stovanja, zanikanjem vsake etike in morale, tepla-
njem božje zapovedi, da moramo ljubiti svojega
bližnjega, in tiranskim proganjanjem svojega bližnjega,
kar vse napolnjuje program tiste skupine, kateri
pripada gospod drž. poslanec v zbornici poslancev!

Tako bi lahko prigovarjali gosp. Zanettiju.
Mi ne storimo tega, marveč si hočemo domisljati,
da mu niso znane vse tiste krutosti, ki jih počne-
najo njega sočleni v italijanskem klubu, ali jih
izvršujejo drugi v soglasju z njimi v teh pokrajinah
in proti nam. V tej predpostavki izjavljamo svoje
popolno soglasje z gospodom Zanettijem in mu
štejemo v čast, da se je potegnil za toliko lepo na-
čelo: ljubezni duhovnika do svojega lastnega na-
roda in dolžnosti, ki veče duhovnika, da tudi on
z drugimi sloji brani ukupne koristi naroda.

Ali, ker smo uverjeni, da besede Zanettijeve
vzbudijo pravi entuzijazem tudi med tržaškimi
duhovniki laške narodnosti, ker smo uverjeni, da
bode ti poslednji zlorabljali lepe besede Zanettijeve
v zagovarjanje svojega naravnost nekrščanskega
postopanja nasproti Slovincem in jih utegnejo iz-
vajanja furlanskega poslanca vspodbuditi še do
veče krutosti in še huje zanetiti njihov šovinizem,
moramo želeti iskreno, da bi gospod Zanetti o prvi

priliki, morda s kako slovesno izjavo, pončil svoje
gorke in fanatične tovariše v Trstu, da lepa na-
čela ne opravičujejo grdih dejanj, da ljubezen do
lastnega naroda ne opravičuje proganjanja druge
narodnosti, da ljubezen do svojega jezika ne opravi-
čuje izganjanja drugih jezikov iz cerkve; s kratko,
da laški patrijotizem laškega duhovnika v nobeno
mešanih krajih ne daje istemu polnomoči za
laškega radikalizma po cerkvah!

Takega ponka so res potrebni mladi laški
duhovniki, ki pojavljajo svoj laški fanatizem brez
vsacega ozira na korist iste vere, katere mislijo-
narji se, ali — bi morali biti; oni duhovniki, ki
v imenu svoje ljubezni do lastne narodnosti
ukupno z nasprotniki te vere pletejo bič, katerim
se izganjajo iz cerkve verniki druge narodnosti!
Ravno zadnji časi so nam donesli žalostnih iz-
gledov slabega umevanja dolžnosti patrijotizma
od strani mladih duhovnikov laških. Kakor po-
stopajo oni, se pretanjuje ne le sveti poklic du-
hovnika in nauk ljubezni naše vere, ampak tudi
divno načelo prave ljubezni do svojega rodu.

Posebne pa naj bi gospod Zanetti pončil
svoje mlade tovariše, da ona svoboda v pojavljanju
domovinske ljubezni, katero reklamuje on za-se
in za vso italijansko duhovščino, se mora privoščati
tudi slovanski duhovščini!! Kdor ne mora pri-
voščati svobode tudi drugim, ta svobode sploh
vreden ni. A kaj vidimo pri nas? Vidimo, kako
laški duhovniki prekrbijo podatke za najgusneje
denunciacije, ovadbe, napade proti slovanski du-
hovščini do — škofa gori, ako je naš duhovnik kjer-
koli posegnil v borbo za prava svojega naroda,
ako je kje tudi na najrahljeji način pokazal lju-
bezen do svojega rodu!

Vse prav torej, gospod Zanetti! Mi vam
privoščamo popolno svobodo, mi vam ne štejeemo
v zlo, da ste šli tja, kamor ves vleče italijansko
srce vaše, ali dolžnost vaša je, da slovesne pri-
poznate isto svobodo tudi naši duhovščini, in da
zastavite svojo avtoriteto v to, da se ne bode

PODLISTEK.

Prednja straža.

58

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslovenil Podravske.

„Ehe, te sta ona!...“ je zamomljaj Polž, gle-
daje popotnika v temi.

Sani se zdrčale naprej.

„Nemara sta to staroverca“, je rekel Ovčar,
„ker sta se take bedasto razgovarjala ter imata
bradi“.

„Oni-le prednji je žid, ta dva pa sta Nemca
iz Voljke“, je odvrnil Polž. „Spominjam se ju, ker
sta me že nadlegovala v tem letu“.

„Čudna stvar, da plemstvo še veselic ne
more obhajati brez žida“, je rekel Ovčar. „Komaj
so odšli oni, že se ta vleče za njimi“.

„Kakor dim za ognjem“, je dodal Polž.

Tako razgovarjajoča se sta dospela k vra-
tom, kjer ju je že čakal Andrejček s svetiljko.
Brez odloga so se zbrali v koči. Pokriti so bili z
ivjem, kajti mráz je bil čimdalje hujsi.

Med tem so sani, na katerih so se vezili žid
in ona dva Nemca iz Voljke, polagoma dospela v
dolino, zdrčale preko mesta čez reko ter z noma-
lim trudom dospela do prvega nasipa gričev in
obstale pred krčmo. Tu so doleteli popotnikom na
ušesa pretirani glasovi godbe in bil jih je v oči blesek

smolnatih sedčkov, palečih se pred grajščino. Nemca
sta stopila s sanij ter odšla v krčmo, od koder je
čez malo časa izšel krčmar Jozel ter se nekoliko
minut poluglasno razgovarjal s popotnikom, sede-
čim v prednjih saneh. Naposled se mu je nisko
priklonil ter naročil vozniku, naj ga odpelje do
grajščine.

Za odhajajočim je pritekla iz krčme jeden
Nemec, klicajoč: „Hej! hej!“ Sani se se ustavile,
Nemec se je opri ob sani ter dejal:

„Danes ne bode nič s to kupčijo“.

„Zakaj naj bi ne bilo?“ je vprašal žid po-
časi.

„Oni plešeje sedaj...“

„Te je uprav dobro“.

„Plešič ne zapusti plesa računom na ljubo“.

„Torej proda brez računa“.

„Ali pa naroči, da počakamo za par dnij“.

„Jaz nimam časa čakati“, je odvrnil žid.

„Poženi!“ je rekel vozniku.

V grajščini je hrumela godba čimdalje moč-
nejše, v vasi jej je odgovarjalo lajanje sprebujenih
psov, a v prepelelih vratih žvižganje in stokanje
vetra. Sani so se pomikale po poti navkreber
čimdalje počasneje, konja sta se spodtikala čimda-
lje pogosteje, voznik ju je obkladal z bičem čimda-
lje močnejše, njegov popotnik pa si je zavihal
visoko bobrov ovrtnik ter je premišljeval.

Na dvorišču pred grajščino so goreli smol-
nati sedčki, a notranjost kuhinje je izgledala, ka-
kor bi bila osvetljena z bengaličnim ognjem; stene
poslopja so se kar tresle od glasov valjčka. Okrog
prednjih stavb so se žvenkljali kraguljci na saneh,
vozniki so se prepirali za prostor za svoje konje;
ob plot, obkoljujoči dvorišče so se spirali hlapci,
gospodarji ter ženske iz vasi, ogledujoči si obleko
plesalcev, neprestano migajočih mime eken v sa-
lonu. A nad tem truščem, godbe, bleskom, zabavo
in človeško radovednostjo se je razpenjala zimska
neč, iz čije globelji se je vozil k grajščini žid v
bebrovem ovrtniku ter premišljeval.

Skremne sani njegove so obstale v senci pred
vratmi. Žid je skočil s sanij ter s pečasnimi ko-
raki pritolkel k odprtim dverem kuhinje. Tu je
spregovoril nekoliko besed kuharju, toda ta se ni
zmenil zanj; pokazal je le na pomivaliko, a ta mu
je obrnila hrbet. Naposled je srečno naletel na dir-
jajočega fanta od napojne mize, prijel ga za ramo
ter mu dejal:

„Ta imaš (poljski) goldinar, in ako mi pri-
vedeš slugo Matevža, dobiš še drugega“.

Fant je obstal ter je radovedno pogledal žida.

„Ali pa vi poznate Matevža?“ je vprašal.

„Poznam, same privedi ga!“

Matevž je došel brez odloga.

(Fride še).

ovajal, zasramoval in preganjal slovenski duhovnik, ako je storil to isto, kar hvalite vi kakor najlepšo čednost — na samem sebi: ako je storil za svoj narod, kar hočete delati vi — tudi za svoj narod! Kar velja vam, mora veljati tudi nam!!

Deželni zbor istrski.

XVI. seja dne 26. februarja 1898.

(Dalje.)

Posl. Canciani je poročal o predlogu posl. dra. D. Trinajstića in tovarišev za podporo v obnovljanje onih vinogradov, katere je uničila trtna uš.

Posl. Gambini je izjavil, da smo vsi zavzeti za to, da se obnove naši vinogradi in da se vinogradnikom nudi pomoč; pripevedoval je na dolgo in široko, kako se je pojavila floskera, kaj je storila dežela na korist vinogradarstva in proti floskeri ter kako so bile avstrijske vlade vsikdar nemarne v tem vprašanju. Ker pa je videl govornik, da malokateriga zanima to pripevedovanje njegovo, ker so vse to same poznane stvari, udaril je na druge strune. Brezobzirno je namreč napal rodoljubno duhovščino naše, očitaje jej, da seje nemir in razpor, valed česar da nastajajo borbe, izgredi, sekanje trt itd. itd. Ta nikakor esnevani in od nikogar izzvani napad je donesel obilo sadu gospoda poslancu, kajti občinstvo na galerijah mu je aplavdiralo burno. Manjšina pa mu je prigovarjala pogosto.

Posl. dr. D. Trinajstić: Prosim besede! Dočim sem hvaležen (galerija je bučala in psovala govornika; predsednik je zvonil in opominjal galerijo; no, ta posleđna se je prepirlala žnjum) dočim sem hvaležen (isti prizori, samo da v večji meri, so trajali še dolgo časa, predsednik je zvonil neprestano) dočim sem hvaležen (govorniku se metali z galerije najgrših psov) finančnemu odseku, da je v sprejel predlog, stavljen z naše strani, a ki je v interesu vse naše pokrajine; dočim sem hvaležen gospodu poročevalcu (ker so na galeriji še vedno trajali vrišči, teptanje z nogami po vratih, žvižganje, je predsednik pretrgal sejo ob 11. uri 40 minut ter je zaukazal, naj se galerija izprazni; seja se je nadaljevala ob 11. uri 47 minut) Dočim sem hvaležen, kakor sem rekel, finančnemu odseku, da je pritrđil v večem delu mojemu predlogu, dočim sem hvaležen tudi gospodu poročevalcu, da je pritrđil tudi onemu delu mojega predloga, o katerem sem mislil, da je izpuščen in katerega hoče on sam dodatno predložiti zbornici, dočim sem hvaležen gospodu dru. Gambiniju na njegovem izvajanju, da bi država mogla več storiti na korist te pokrajine s prispevki za obnovljanje uničenih vinogradov, nego je te storila do sedaj, moram pa obžalovati, da je na zvršetku svojega govora v ta važni predmet postavil tisti peklenski rep politike, da bi izzval nekako pohujšanje Jaz z naše strani odbijam preziranjem take evadbe, katere je govornik naperil proti nam in našim duhovnikom. Najbolji dokaz, da naše ljudstvo ni krivo onih zločinov, je ta, da niso našli nikogar, ki je storil to, kajti, ako bi bilo to storile ljudstvo z naše strani, čepelo bi jih že na stotine in stotine v zaporih; in na Perečini in Veprinašćini so bile trte posekane jedine našim ljudem, ljudem, ki so glasovali z nami; in tako se je grozilo našim ljudem s posekanjem tudi na Lovransćini. — Te orožje pripada izključljivo oni stranki, ki stoji proti nam. To orožje smo okusili sami ne le ob mnogekateri priliki v našem javnem življenju prejšnjih let, ampak tudi letos v tej dvorani, kjer nas držite pod terorizmom te galerije (predsednik je posezal govorniku v besedo, naj pusti galerijo na miru. Govornik: Pustite me, da govorim! Zakaj niste uzeli besede dr. Gambiniju?) kjer stojimo pod terorizmom teh (predsednik je opominjal govornika, naj se drži predmeta) Dobro, držati se hočem predmeta. Od jedne strani protestujem preziranjem proti ovadbam, storjenim proti nam od strani dra. Gambinija, a od druge strani ne morem drazega, nego priporečiti visoki zbornici, da v sprejme ta predlog. Izjavljam, da bočem glaseval za ta predlog, ki je po moji inicijativi predložen od finančnega odseka, in se nađejam, da vlada prispe s predlagane sveto za obnov-

ljanje vinogradov, tudi če dežela ne da jednake svete. (Na klopeh manjšine: Živio!)

Poročevalec Canciani je priporočal predlog odsekov, ki je po večini pritrđil predlogu dra. Trinajstića o državni podpori za obnovljanje vinogradov, uničenih po trtni uši. Govornik je priporočal tudi daljnji popravek dra. Trinajstića, da bi se namreč državna podpora dovolila tudi za povsem nove nasade amerikanških trt na takih zemljiščih, ki še niso bila nasajena s trtami.

Ta predlog je bil v sprejet soglasno.

(Pride še.)

Šolsko vprašanje v Istri.

Govoril deželni poslanec Josip Kompare v XVII. seji dež. zbora istrskega dne 26. februarja 1898.

Kakor karakteristikon naj služi, da je naveden Poreški okraj s 25 šolami z 49 razredi; a od teh šol ni nijedna redna hrvatska, da-si je tam čez 30 tisoč čistih Hrvatov, živečih kompaktno.

V naslednjih štirih tabelah je statistični pregled o pouku celodnevem in poludnevem; tu zopet ni povedano, v katerih šolah je poludnevni, v katerih celodnevni pouk. Povem pa me uči poznanje, da so poludnevne šole skoro vse naše šole. Nekaj šol — in tudi te većinoma naših — je bilo zaprtih, radi pomanjkanja učiteljev. 25 šolskih poslopij je v slabem stanju; to so deloma vaše in naše, ker se v tem obziru napreduje prav po malo.

Ne le, da se slabo napreduje glede šolskih poslopij, še ovire se stavljajo tu pa tam. Le en primer: tako je prošila srenja Boršt, v županiji Dolinski, na podlagi enoglasnega potrdila občinskega zbora v Dolini, da jej dež. odbor dovoli vzeti posojilo 3000 for. od Ljubljanske hranilnice. Dež. odbor odbija to prošnjo z nekimi malovažnimi pretekati, med tem ko je drugod to dovolil takej, ali celo sam posodil v te svrhe. No, v Borštu je slovenska šola!

Obisk šole kaže to-le razmerje: V Istri je 50.289 otrok dolžnih obiskovati šolo. Obiskovalo je šolo res pa le 32.046; torej brez pouka 18.243 otrok. Od teh je kakih 16.000 otrok slovensko-hrvatske narodnosti. Da je resnična ta trditev, dokazujejo ti le podatki. V vsem Poreškem okraju — kakor omenjeno — ni nijedne javne ljudske šole za 3000 šolskih otrok hrv. narodnosti. V Koperskem okraju je tudi nad 3600 slovenskih in hrvatskih otrok brez pouka.

V Pazinskem okraju — ta je hrvatski — manjka blize 30 šol.

V Lešinjskem: za Hrvate manjka 10 šol.

V Puljskem: za Hrvate manjka 9 šol.

V Voloskem: za Hrvate manjka 10 šol.

Poročilo pravi dalje, da pomanjkuje šolskih poslopij; a počasi in previdno bi se mogle priti v okem vsemu temu z dobro, odkritosrčne veljo šolskih oblastij. Ali ako c. k. šol. oblasti postopaje tako, kakor sem navel v svoji interpelaciji v 8. seji t. l. o sistemizaciji šole na Plavji in o ustanovitvi šol na Škofiji in Hribih, katere vedno vzdržujem kakor opravičeno, ker njena meritorična veljava ni nikakor odbita z odgovorom vladinega zastopnika — torej ni mogoče reči, da c. k. vlada kaže naklenjenost do ljudskega napredka.

Dodajte k temu še šolske takso in izprevideti moramo, da se stavijo le ovire razvoju šolstva v tej pokrajini.

Učne sile: ital. 209.

Učne sile: slov.-hrv. 102.

Omenim naj tu v kratko, da z dosedanjim pestopanjem tudi učiteljstvo sploh ni zadovoljno, ker je prezirano v mnogočem; saj leže tu prošnje za poboljšanje učiteljskih razmer že dve leti, pa ni duha ni sluha o kaki rešitvi.

Vi sami pripoznavate te ovire:

1. preveliko število otrok na enega učitelja v slovenskih šolah.

2. nepoznanje učnega jezika.

Govoril bi še o šolski upravi, ali je to dolga štorija, to povem v prihodnjem zasedanju.

Prihajam k predloženim resolucijam.

Ad I.) Ta resolucija — da se Kopersko učiteljstvo razdeli v italijansko in slovensko, v dva

popolno ločena zaveđa v različnih mestih — nam prav ugaja: glasovali bodemo za njo, osobito valed žalostnih dogodkov lanske spomladi, in še žalostnejšega vedenja tamošnjega, voditelja o tej priliki.

Ad II.) Tudi za to bi glasovali, da ima isto določbo o okrajn. šolskem nadzorniku za slovenske in hrvatske šole.

Ad III—XII.) hočemo glasovati proti, ker so v tem obziru že obstoječi pravoveljavni državni šol. zakoni, ki urejujejo označene razmere.

Slavna gospoda, zaključujem s pozivom do vseh, katerim bje v praih patrijotično srce. Dnevi notranje avstrijske politike se mračijo z notranjimi nemiri. Bog zna, česa nam zna prinesiti bližnja bodočnost. Avstrija se je poziviljala v dnevih teške skušnje na patrijotični čut našega naroda. Ali ta čut treba vzgajati in negovati posebno po ljudskih šolah!! Dajte v to svrhu potrebnih šol, in ne zapirajte vrat njegovim potrebam v tem obziru. Ne ravajte po reku divnega pesnika: „Non ti curar di loro, ma guarda e passa“. — Priporočam svoja predloga. (Zvršetek.)

DOPISI.

S Pomjansćine. (Izv. dopis.) [Kdo želi razdeljenja občine pomjanske?] Vledeli smo že v naprej, da deželni zbor istrski kar obema rokama ugodi tisti „prošnji“ „obćinarjev“ pomjanskih za razdelitev občine na dvojeli! Povedali sme ž., kdo je prvi dal inicijativo za nabiranje podpisov in križev na ono prošnjo. Dotičnik je iz vrste onih uradnikov po Istri, ki menijo, da vladni organi prav za prav nimajo drugega posla, nego jastrebovim očesom paziti na to, kje in kako bi se dalo ustreči željam velmožne italijanske stranke! Tako se je porodila inicijativa za označeno prošnjo in nabiranje podpisov na isto.

Ako smo prav peučeni, „nabrali“ so podpisov in križev kakih 850!!

Ali kako?! Da, da, tu imamo zopet klasičen dokaz, kako se ustvarjajo tu Potemkinove vasi, kako se prikazujejo stvari, katerih ni; kako se falsificirajo odnošaji, da se vladni organi zavajajo s tem do krivičnih in usodnih korakov. Sedaj smo se uverili vnovič, kako italijanski stranki ni nobeno sredstvo preslabo, kako se ne plaši niti najgrjege sleparstva in prevare.

Ker je bilo rečeno v večkrat omenjeni prošnji, da je v isti izraženo menenje in želja ogromne većine obćinarjev; ker se je trdilo, da so vsi obćinarji prepričani, da ne bode popred miru, dokler se ne razdeli občina po želji italijanske stranke, in ker smo vedeli mi, da je vse to gola laš, napravili smo proti-prošnji tudi mi in jo razposlali obćinarjem v podpis. In glej, v dveh dneh je bilo podpisanih do 800 obćinarjev. Na vsem tem pa je najznačilneje dvojno: a) da so z veseljem podpisali našo protiprošnjo tudi taki obćinarji, ki so bili do sedaj v italijanskem taboru (zlasti v Gašonu) in b) da so navdušenjem podpisali našo protiprošnjo tudi mnogi takih, ki so bili podpisani ali podkrižani tudi na oni prošnji, na katero je deželno-zborska većina oprla svoj sklep za razdeljenje občine, in da so vsi ti prisegali, da niso nikdar podpisali kake take prošnje!!

Iz tega sledi kakor beli dan, da so mnogi podpisi in križi na italijanski prošnji *ponarejeni ali falsificirani*, zbok česar je ona prošnja le izraz volje italijanske stranke, nikdar pa obćinarjev pomjanskih. Po našem trdnem prepričanju je na italijanski prošnji najmanje 200 taci falsificiranih podpisov, iz česar sledi, da je morda kemaj 100 obćinarjev za razdelitev, a še ti ne iz prepričanja, da bi bilo razdeljenje res koristno, ampak le iz neumnosti, ali pa iz strahu, pred — laškimi oderubi!

Recimo torej na obilo, da je 100 obćinarjev za razdeljenje. A kaj je to, v primeri z ukupnim številom obćinarjev-volilcev? Obćina pomjanska ima namreč kakih 1200 volilcev!! Razun onih 100 je vse proti razdeljenju, ker smo prepričani, da bi bilo te v pogubo obema novima obćinama. To prepričanje je tako splešno in tako intenzivno, da so se ob tem vprašanju združili z nami velika većina nasprotne stranke.

Kdo je torej za razdeljenje? Le gospodje v Koprni in pa oni revčki, ki se ne morejo rešiti iz

rek te gospode; bodisi da se preneumni, bodisi da tiče tako globoko v zadregi, da si ne vedo več pomagati.

Naša protiprosnja odide te dni na visoko c. kr. namestništvo v Trstu. In ako to poslednje ne bi hotelo verjeti tej prošnji, prosimo jo najudaneje, naj se prepriča o stvari na ta način, da pošlje kako zanesljivo in objektivno osebo preizvedovat po vseh vaseh naše občine. Potem ne bode mogla dvomiti več, da z razdeljenjem občine hoče italijanska stranka izvršiti nečuvno nasilje proti volji ogromne večine občanarjev.

Od pravicoljubja gospoda namestnika pričakujemo, da v tem zmislu sporoči tudi na višje mesto. Zaupajoči tudi pravicoljubju novega ministrskega predsednika in voditelja ministerstva za notranje stvari, smo uverjeni popolnoma, da dotični sklep deželnega zbora istrskega nikdar ne postane zakon. V tej veri in v trdni zavesti o svojem pravu prosimo visoko c. kr. namestništvo, naj brez vsega obzira na omenjeni sklep deželnega zbora zaukaže c. kr. okrajnemu glavarstvu v Kopru, da se vendar enkrat razpišejo občinske volitve, in da se neha nesrečni provizorij! Dosta se je že poslušalo laško gospodo v Kopru, in čas je, da bi se enkrat poslušalo tudi — nas!!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 15. marca 1898.

K položaju. Na obzorju se že kažejo obrisi bodočih dogodkov. Izjave raznih čeških poslancev — kakor Engela, Pacaka, Skarde, Adamka — pričajo, da so mladočehi napravili čiste račune med seboj in grofom Thunom. Jeden teh je rekel, da je razmerje med narodom češkim in sedanjim ministrskim predsednikom slično onemu med dvema nasprotnikoma, ki si po zadobljenem zadoščenju podajata roke v spravo. To bi bila jedna glavna kontura bodočih borb v — ministerstvu Thunovem. — Druga taka črta so izjave liberalnih veleposestnikov na Češkem, Moravskem, Niže-Avstrijskem in Štajerskem. Liberalno veleposestvo prvih treh pokrajin je sicer nekoliko blažje v formi, dočim se je ono iz Štajerske jako ostro izjavilo proti grofu Thunu in proti vstopu Bärnreitherja v ministerstvo; ali vsi soglašajo v tem, da hočejo ostati v zvezi z ostalimi obstrukcijskimi skupinami, vsi se izrekaajo za nemško nadvladje in hočejo le za nekoliko časa ostati v hladni rezervi nasproti grofu Thunu. Neki nemški list je rekel kar naravnost, da liberalnim veleposestnikom je nalog, sezidati most, da bodo druge razupite nemške skupine mogle do vlade. To utegne biti pravo.

Ako vsporejamo torej te nemške izjave z izjavami mladočeških poslancev in z izraženim prepričanjem poslednjih, da grof Thun ne bode vladal proti Čehom, in slednjič z brezobzirnim nastopanjem nemškonacionalnih listov, potem si seštejemo lahko na prstih, da mora priti do borbe med češkim uplivom in grofom Thunom na jedni strani in Nemci na drugi strani. Nemci so preveč zbesneli, da bi se hoteli zadovoljiti kako posredovalno vlado, oni hočejo vladati, oni zahtevajo, da kapitulirajo pred njimi avstrijski narodi in vlada. Zato se ne bomo čudili nimalo, ko bomo čuli nekega dne, da je liberalec Bärnreither istopil iz ministerstva. Takrat se le se prične pravi ples. Takrat se ponudi grofu Thunu prilika, da pokaže, ali je res tisti Thun, ki je dobre pripravljen tudi za tisto dobo, ko nemš. a obstrukcija srečno dovrši svoje dele: polom avstrijskega parlamentarizma.

Poslanec Hribar pred svojimi volilci. Minole nedelje je poročal svojim volilcem poslanec mesta ljubljanskega, župan Ivan Hribar. Gevoril je o razmerju med strankami na Kranjskem v prejšnjih časih in je pojasnil potem, kako je prišlo slednjič do sporazumljenja med obema domačima strankama. Rekel je:

„Brat z bratom lahko skrbi za hišo, ki je v našem slučaju slovenska domovina, a sosed ne more biti nikdar tako dober prijatelj, kakor brat. Ker Nemci v direktnem boju ne morejo na Kranjskem ničesar opraviti, zato skušajo svoje smotre doseči po skrivnih petih in sicer na ta način, da ponujajo zvezo zdaj jedni, zdaj drugi narodni stranki.

Pozabivši razna nasprotja, pozabivši to, kar je bilo, združili smo se vsi slovenski poslanci na

obrambo. Obe stranki ostaneta tudi zanaprej samostojno organizirani, obe stranki ohranita svoja načela, katoliško-narodna stranka svoja katoliška načela, narodna napredna svoja načela, složno pa bodela delovali v obrambo naroda in domovine.

V tem znamenji delovalo se je že v minolem nasedanji.

Zadovoljstvom je pripovedoval govornik, kako se je z vsemi slovenskimi glasovi vprejel njega predlog v obrambo slovenskih dijakov, kako so se vsi slovenski poslanci postavili na realna tla se svojo zahtevo po slovenskem vseučilišču, kako so se sporazumeli slovenski poslanci za ustanovitev deželne hipotečne banke, kako so se soglasno vprejele resolucije glede učnega jezika na višem gimnaziju ljubljanskem.

Ves govor Hribarjev se je družil v dokaz, da v sporazumljenju med obema strankama deželno-zborskima je obsežena prava, realna, torej najkoristnejša slovenska politika!! A kakov politik je oni, ki se ne zna postavljati na trdna realna tla. V izvajanjih Hribarjevih je dokazano, da naše potezanje za sporazumljenje ni izviralo iz „najivnosti“ in „sentimentalnosti“, nepraktičnih politikov, marveč da smo se pokazali praktične in realne politike, ki sklepajo zveze tam, kjer je pričakovati največje koristi za stvar, ako bi tudi hoteli prezirati zakone etike, morale in — narave, ki vелеvajo, da se vendar raje družimo z bratom proti sovražnemu tujcu, nego pa zavrtnimi in neiskrenimi tujci — in takimi je označil poslanec Hribar nemškutarje in Nemce na Kranjskem — proti bratom!

In da še boljše utrdi svoja izvajanja, oživil je posl. Hribar reminiscenco izza bivanja grofa Badenija v Ljubljani. Ako ne drugoga imel je bivši gospod ministrski predsednik za nas Slovence vsaj dobrih svetov. Na Dunaju že je rekel nekoč: „Saj iščem Slovencev, pa jih ne vidim nikjer!“ Tem vsklikom je hotel posvariti razcepljene slovenske poslance, naj se združijo v jedno skupino, ako hočejo, da bode računal žnjimi! V Ljubljani pa je vskliknil v pogovoru z Hribarjem in vitezom Bleiweisom: „Vi dobro izhajate z Nemci, s klerikalci pa ste si v laseh. Veste, sa vlado je to prav, sa slovenski narod pa je to jako slabo. Če morete, zvežite se s klerikalci!“

Tudi v tem vskliku Badenijevim je zgolj pametne filozofije in zdravega narodnega egoizma! In človek mora biti uverjen sedaj, da je grof Badeni res dobro želel nam Slovincem. Slovenski poslanci so slušali pozneje prvi nasvet Badenijev; slušajmo sedaj vsi njega drugi nasvet in delajmo na to v vsem javnem življenju, da se razmerje med strankama uredi tako, da bode enkrat — da govorimo z Badenijem, prav za — narod!

Razmere med Bolgarsko in Srbijo. Ako je še kdo na svetu, ki ni prepričan o tem, da je razkralj Milan prava nesreča Srbije naj primerja sedanje odnose z onimi, ki so vladali pred bratomorno vojno med Srbijo in Bolgarsko v letu 1885. Takrat je Milan pomočjo Garašanina dovel do vojne proti sosednjemu bratskemu narodu bolgarskemu. Čim je Milan odšel iz Srbije jeli so se boljšati odnosi in se kmalu postali uprav intimni in sedaj, ko se je ta mož zopet povrnil v svojo domovino ter se dokopal do vplivnega mesta vrhnega poveljnika armade, sedaj so se razmere zopet ohladile popolnoma. Obe državičasti odpozvali svoja zastopnika a srbski generalisimus drži govore, da hoče izprati madež poraza pri Slivnici. Odnosi so napeti tako, da bolgarski ministri že govorijo o možnosti nove vojne med Srbijo in Bolgarsko. —

Tako vidimo, kako razdružujejo zli ljudje, kar bi moralo živeti skupno že po naravi sami. Nasprotnikom slovanstva se se menda v zadnjih letih že preveč konsolidovale in utrdile razmere na Bolgarskem, zato jih vidimo zopet na delu pomočjo slovenskih pomagačev. Tužna nam majka!

O tem, kako Milan gospodari sedaj v Srbiji nam podaja madjarski list „Orszagos Hirlap“ nastopno plastično sliko:

„Odkar se je Milan povrnil v Srbijo premenili so se tamošnji odnosi popolnoma. Milanu je bila prva skrb, da temeljite oplasi novinstvo. To se mu je tudi posrečilo. Dal je zapreti več novinarjev; zaprl jim je tiskarne in zaustavil novine. To je tako prestrašilo novinarje, da si nikdo ne upa niti črhnuti proti Milanu. Vsled tega so zgubile

stranke vsako voljo za borbo. Pašić, vodja radikalne stranke se je popolnoma umaknil s političnega polja in radikalna stranka, tako velika in močna raspače skoro popolnoma. Sedanjemu ministertu se šteti dnevi, ker ni — denarja. Državna blagajna ne more plačati niti svojih uradnikov. Vojška glasba v Beogradu čaka že tri mesece na svojo plačo. Srbija bi se mogla rešiti iz svoje bede le po kakem nenavadnem — slučaju.

Francozka na Vztoku. Iz Pekinga poročajo, da namerava Francoska zasesti kraj Lei-Tsi-hou na Kineskem polotoku Kwang-Tun ter napraviti si tam pristanišče za svojo mornarico.

Različne vesti.

Poziv rodoljubom iz mesta in okolice na posvetovanje, ki se bode vršilo prihodajo nedeljo predpoludne ob 10. uri v prostorih „Del. podp. društva“ o predstojecih volitvah v komisijo za dohodarino in o proslavi jubileja Njeg. Veličanstva.

Negarjo, in acqua con lui! To se pravi po slovenski: Potopite ga! V vodo žnjim! — Lepo bitje mora biti to, ki vsklika take drugemu človeškemu bitju, svojemu bližnjemu! Koliko poživljenje čustev! In kaj naj rečemo o parlamentu, v katerem je poslanec izpostavljen takim vsklikom? Ali ni gorji vsklik, ki je z galerije doli zadonel posl. dr. M. Trinajstiću v seji deželnega zbora istrskega dne 28. februarja 1898 — ko je bil isti izvoljen namestnikom deželnega odbornika, — prečalostna ilustracija razmer, ne le v zbornici, ampak v vsej pokrajini!

Zakonito izvoljenega poslanca bi hotela družba metati v vodo! Mirnega in tibega moža, kakoršen je ravne dr. M. Trinajstić, ki nikdar ne izpusti nikogar in kateremu tudi laška sodrga ne more očitati drugzega, nego to, da vestno vrši dolžnost svojo kakor zastopnik svojega naroda! Res, lepimi rezultati se more ponašati javna vzgoja v naši pokrajini! Ali se ne sramujejo Italijani, da ne vedo drugzega odgovora svojim narodnim in političkim nasprotnikom, nego: in acqua con lui? V vodo bi hoteli metati naše poslance! Prazno početje! Brutalen pojav brutalnega čustvovanja, a zajedno tudi smešen! Ne čutijo-li Italijani, da takim početjem ovajajo le svojo obnemoglost? In tudi o bi pometali v vodo vse sedanje hrvatske in slovenske poslance, kaj bi imeli od tega? Narod bi poslal drugih na njihovo mesto. Ako bi hoteli Italijani doseči svoj cilj, morali bi pometati v vodo ves naš — rod! To pa ni možno, ker se — ne damo!! Takimi vskliki do poslancev žalijo pač narod, ki zaupa tem poslancem, ali ga zajedno — to naj si zapomnijo gospoda! — le vspodbujajo in jeklene v borbi! Druzega efekta naj ne pričakujeje od svojih surovosti! Pač, še nečesa jim je pričakovati z vso gotovostjo in v najbližem času: po tacih činih jih spozna svet in jih bode sodil in jih — obsodil! In to bode res velik dobiček za dobro stvar!

Koncert „Slovenskega pevskega društva“ v Trstu. Danes priobčujemo pevski del vsporeda koncerta, ki bode dne 20. t. m. v gledališču „Armonia“: 1. J. Jenko: „Naprej“, koračnica, moški zbor. 2. H. Volarič: „Gospodov dan“, kvartet za dva ženska in dva moška glasa. 3. A. Foerster: „Venec Vodnikovih pesmi“, za moški in mešani zbor, kvartete in samospelve, spremljevanjem orkestra. 4. A. Leban: „Slove od domovine“, mešani zbor. 5. A. Foerster: „Gorenjski slavček“, moški zbor spremljevanjem orkestra. 6. F. S. Vilhar: „S Velebita“, daverija, za moški zbor s spremljevanjem orkestra. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina 1 kreno v parter in 20 nč. na galerijo. Med pevskega tečkami bode sviral orkester vejaške godbe pešp. št. 87. Program orkestra objavimo pozneje. Za danes smo še naprošeni, da javimo onim, ki so želeli imeti na programu Foersterjev „Ave Marija“ in nekaj Hubodovih narodnih pesmi, da se tej želji zdaj ni moglo ustreči, ker je program že tako preobširen, pač se bode poštovala ta želja o eventualnih ponavljanjih.

Občni zbor tržaške ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda. Kako smo se ustrašile, zagledavši jutraj najlepše pomladansko vreme! Kdo nam pride ob 4. uri popoldne v tesne mestne prostore! Ali ne pojde vsaka in vsak rajši ven, ven v lepi pomladanski dan, navžit se svežega

zraka? Mislite sme se ahraniti igre za druge pri-
liko, ko se začele prihajati družabnice in drugo
občinstvo. Vsi sedeži so bili kmalu zasedeni in
kato moramo pač biti zahvalne našemu zavednemu
občinstvu.

Od 1/4 na 5 se je začelo zborovanje. Pred-
sednica g.a Abramovka je pozdravila navzoče
s prav lepimi besedami, potem je povabila tajnice
gč. Marico, da prečita svoje poročilo, katero
se je vsprejelo odobrovanjem. Ker ni nobena dru-
žabnica temu poročilu opomnila ničesa, je povabila
gospa predsednica blagajnico, gč. Mankočev o,
da prečita svoje izveštje, iz katerega se družabnice
razvidele precejšen napredek, kajti naša podružnica
ni nabrala še nikdar 1700 gl., kakor letos.

Poročila blagajniščno slove:

Letnina je znašala	gl. 185.76
katero smo poslale vodstvu Ljubljani	
in sicer 16.7.97	gl. 181.70
9.3.98	gl. 54.—
Kar se dostaje drugih dogodkov bele- žim zaobveznostjo, da smo tudi le- tos napredovale kajti nabralo se je darov v gotovini, med letom in o priliki Ciril-Metodijskega praznika	gl. 330.96
O božičnici	547.76
Na bazarjih sept. in okt. meseca	412.88
Na veselici dne 2.1.98	228.—
	gl. 1705.24

Troški se znašali:

Za nakup obleke za šolo pri sv. Ja- kobu in otroške vrte v Rojani in na Greti	gl. 310.91
Za 84 p. čevljev	176.40
Na bazarju	153.71
Na veselici dne 2.1.98	75.90
Razni drugi troški	54.15
	gl. 771.07

Poslale smo v Ljubljano vodstvu dne 15.7.97	gl. 440.—
Meseca oktobra	259.17
9.3.98	204.—
Ostanek v blagajni	31.—
	gl. 934.17
	gl. 1705.24

Za 1.98 smo nabrale letnine	gl. 12.26
Darevi znašajo	45.82
Preostanek	31.—

Skupaj gl. 89.02

Troškov pa je bilo gl. 47.10

Imamo sedaj v blagajni gl. 41.92

Ker so bili troški za Božičnico preveliki,
nismo mogle uložiti nič v hranilnico, kakor do
sedaj vsako leto. Imamo torej vlečeno prejšnjo
svoto od 550 gl.

Božoljubni trgovci so nam poslali za božič-
nico tudi raznega blaga in sicer 178 kosov obleke,
in 60 m. različnega, kar se je razdelilo v šoli pri
sv. Jakobu in v otroških vrtih v Rojani in na
Greti.

Moja opomba na lanskem občnem zboru, naj
trženske Slovenke ne bodo navdušene samo v be-
sedah, temveč tudi v dejanjih, ni bila brezuspešna,
kajti dohodkov smo imele letos 400 gl. več, nego
lani, in da dosežemo letos še lepše številko, je
tudi odvisno le od Vas; zato se Vam jaz, blagaj-
nica, priporočam kar naj topleje.

Tudi to perečilo se je vsprejelo brez prigo-
vera in odobravanjem ter se prešlo na velitev no-
vega odbora.

Oglasila se je gospa Duška Mankočeva ter
je pohvalila desedanjí odbor predlagaje, naj bi se
izvolil zopet kar soglasne.

Gospa predsednica je dala ta predlog na
glasovanje, na kar so vstale vse družabnice.

Izvoljene so ga. Abramovka, ga. Ponikvarica,
gč. Mankočeva, gč. Delkinova, gč. Pertotova in
gč. Marica.

Po občnem zboru se je igrala igra „V spanji“
z našimi znanimi igralci-diletanti jako dobro ter
vzbudila mnoge smeha. Igrali pa so izborni nam
že znani: ga. Ponikvarica (tašča), gč. Čargova
(njena hči) ter g. Štoka in Prunk.

Po igri smo zopet slišali imenitne petje deč-
akov šentjakebske Ciril-Metodove šole; in divne
deklamacije: „Naš čelnič otimimo!“ Občinstvo se
kar ni moglo načuditi dovolj toli krasnemu petju
in lepi deklamaciji tako malih dečkov.

Bog blagoslovi naše delo tudi v prihodnje.

Trgovinske hrušavke in vati.
Budimpešta. Pšenica za sept. 9.06 9.07 Pšenica za
spomlad 1898 11.97 do 11.98 Oves za spomlad 8.43—8.44
Ri za spomlad 8.45 8.46 Koruza za maj-juni 1898 5.35 5.36.
Pšenica: ponudbe in povpraševanje slabe. Prodaja
nekaj tisoč meterskih stebel. Vreme: lepo.
Havr. Kava Santos good average za mare 24.50
— juli 26.—
Hamburg. Santos good average za mesec mare 28.25
za maj 28.75 za september 29.50 za december 30.—.

Dunajska borza 13. marca 1898.

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	102.30	102.25
„ „ v srebru	102.25	102.20
Avstrijska renta v zlatu	122.05	122.79
„ „ v krouah	—	102.55
Kreditne akcije	361.85	362.50
London 10 Lat.	120.45	120.45
Napoleoni	9.55	9.55
20 mark	11.75	11.75
100 Ital. lir	45.05	45.—

Najnovejše vesti.

Dunaj 15. Danes predpoludne so se začeli v
knezoški palači seje velikega odbora avstrijskih
škofov. Predseduje kardinal dr. grof Schönborn.

Pariz 15. Iz Nancy javljajo, da so z pet iz-
pustili onega nemškega častnika, katerega so bili
prijeli, ker je bil na sumu ogledništva.

Gostilna na prodaj

Na prodajje dobro obiskana gostilna v bli-
žini mesta.

Kje? To se izve v uredništvu tega lista.

3 magacini oglja se prodajo,
ker nedostajajo vod-
stva. Več se izve pri „Edinosti“.

ZAHVALA.

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja ob smrti nepozabne nam soproge
oziroma matere

Antonije Kvas

rojene **Lenček**

za krasne poklonjene vence in za obilno spremstvo drage pokojnice k večnemu
počitku, izrekava vsem p. n. sorodnikom, prijateljem in znancem in sploh vsem
udeležencem pogreba svojo najizkrennejšo zahvalo.

TRST, 15. marca 1898.

Anton Kvas,
soproga.

Anton Kvas,
sin.

Tiskarna Gutenberg

Glavna ces. kralj. univerzitetne tiskarne „Styria“
13 Sackstrasse — GRADEC — Sackstrasse 13
TOVARNA ZA OBRTNE IN CONTO-KNJIGE

zistem „Patent Workmann Chicago“

Razbirni zavod — Knjigovezstvo.

priporoča se za prijazne naročbe se zadržim primernih cen in točne postrežbe.
Izdelovanje vsakovrstnih tiskovin kakor: časnikov, roketvorov v vsakem obsežu, brošur, pla-
katov cenikov, računov, memorandumov, okrožnic, papirja za liste in zavitek z napisom
naslovnih listov jedlinih list, pavabil itd. itd. — Bogata zaloga glavnih, Conto-Corrent-knjig,
Saldi-Conti, Faktura Debitoren, Creditorov, Cassa-knjig, Strazza, Memoriali, Journalov
Prima-note, odpravnih, menjilnih časo-zapadnih in knjig za kopiranje, kakor tudi vseh po-
možnih knjig, potem raztrznega (črtanega) papirja, Conto-Corrent, avilnega papirja za
kopiranje, listov iz kavoska za kopiranje, skledle iz olinke za kopiranje itd.
Za naročbe in nadaljnja pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika
Trst, Via delle Acque 5 — ARNOLDO COEN — Trst, Via delle Acque 5

Pravi trpotčev sok je jedino oni,
kateri se pripravljajo v lekarni k Zrinjs-
kemu, H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjski
trg št. 20

Trpotčev sok nepresežno deluje pri
vseh prehlanjanih sopnih organov, ter
je najbolje sredstvo za prani katar, ka-
šel, prsobol, hripavost in vrtinobol.
Tudi zastarani kašelj se s tem zdrav-
vilom v najkrajšem času da odpraviti;
bolniki dobijo tek za jelo, lahko spijo
in na tačin hitro okrevaljo. — Izmed
mnogih zahval spominjam tukaj samo
eno:

„Velecenjeni gospod lekarniki!

Pošljite mi še tri steklenice Va-
šega izvrstno delujočega trpotčevega
soka; potrebujem jih za moje po-
znanec. Jaz sem od dveh steklenic od-
nesenega kašlja popolnoma ozdra-
vel. Hvala Vam. Priprečil bodem ta
zdravilni sok vsem prahobolnim. S po-
štovanjem — Rudolf Ausim. Na Du-
naju, 20 marca 1897.“

Pazi naj se torej, da je na vsaki ste-
klenici zastavljena znamka t. j. elika bana
Nikole Zrinjskega, kajti samo je oni
pravi trpotčev sok, kateri to varstveno
znamko nosi. — Cena steklenice s točnim
opisom je 75 nč. — Razpošilja se vsaki
dan pošto na vsa mesta in sicer proti
predplačilu (pri računavši 20 nč. za
samotek) ali pa po poštne povzetju.
— Ceniki raznovrstnih domačih pre-
kušanin zdravil razpošilja se na
zahtovo zastojin poštne preste. Le-
karna k Zrinjskemu, H. Brodjočin, Za-
greb, Zrinjskega trg št. 20.

A. Cukerin 350krat slajši od slad-
korja, kos po 2 nvč.

B. Cukerin 180krat slajši od slad-
korja, kos po 1 $\frac{1}{2}$ nvč.

C. Cukerin v malih pastilkah,
kos po 1 nvč.

razpošilja najmanj 100 kosov proti
poštne povzetju.

Jindřich Dojčech

Nusle-Praga.

Trgovcem velik skonto.

!!! Nečuvono !!!

190 krasnih predmetov za samo gl. 1.90 nč.

1 krasno poslačna ura z 3 letno garancijo,
1 fino brušeno toaletno zrcalo v toku,
1 krasni žep za smotke,
1 notes vezan v angleško platno,
1 elegantna ovratnica za gospode, igla iz zlata double s kamenom
1 garnitura gumb za zapetico,
1 krasna za stroje,
1 zelo koristna pisalna garnitura,
1 fino dišeče toaletno milo,
1 elegantna verižica z lepim privzkom.
75 jako dobrih peres v originalnem omotu,
50 polnblaga papirja za pisma,
50 krasnih zaviskov.

Teh 190 krasnih predmetov razpošilja za samo gl.
1.90 nč. eksportna hiša švicarskih ur na debelo J. Wanderer
Krakovo, Stradom št. 1.

Kar ne ugaja, vzame se tekom 8 dni nazaj.
Ilustrovan cenik gratis in franco.